DISSERTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE

FEBRE PUERPERARUM.

DISSERTATIO MEDICA,
INAUGURALIS,
DE
FEBRE PUERPERARUM;

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

THEOBALDUS EDMUNDUS BURKE,
HIBERNUS,
A. M. Parisiensis.

——— *duris genuit te cautibus horrens*
Caucasus, Hyrcanaeque admorunt ubera tigres.
Virg. Æneid. lib. 18.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.
M,DCC,XCV.

C

Viro Nobilissimo

CAROLO BINGHAM,

BARONI DE LUCAN,

Vitae morumque integerrimo,

Commodis patriae promovendis

Inprimis devoto, et non minus antiquitate generis,

Quam illa elegantia singulari,

Quae eum in omnibus rebus gerendis constanter comitatur,

Spectabili:

Hanc Dissertationem Inauguralem

Ut parvulum animi, beneficiorum

In sese collatorum

Nunquam immemoris futuri, monumentum,

Summa observantia,

D. D. C. Q.

AUCTOR.

DISSERTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE

FEBRE PUERPERARUM.

CUM vires cujuſlibet nationis in numero in-
colarum plane conſiſtant, et ſingulorum
t reipublicae magnopere refert, ut ſanitati om-
is populi ordinis, omni in re, quam plurimum
onſulatur. Morbus autem, quem exequendum
ıſceperim, ſtragem in puerperas infelices magis
ɛre horrendam, quam quaelibet peſtis, edidit,
: plurimos e fontibus progeniei humanae uber-
mis, in aeternum, occluſit. Igitur, diſſertatio-

 ncm

nem inauguralem editurus, animum ad naturam hujuſce morbi exitialis conſiderandam adjunxi, quo ad medicinam faciendam paratior venirem, et malis ſexus foeminei ſuccurrere melius noviſſem. Aſt, proh dolor! me aliquid luminis novi naturae ejus obſcurae offundere poſſe, promittere nequeo. Namque, ſumma diligentia operaque in omnibus eum ſpectantibus ſtudendo poſitis, nihil aliud quam didici, ſigna ejus tantum pro certo eſſe nota; cauſas remotas in dubio verſari; proximam tenebris Noctis Erebique profundis eſſe involutam, et nullam igitur ſignorum rationem reddi poſſe; et denique viam medendi nulli certo ſtabilique fundamento inniti, ſed, pro mera medicorum opinione, variare, et huc illuc fluctuare. Rebus ita ſe habentibus, nihil proprium in medium proferre conabor; ſed ſolummodo virorum optimorum, qui anteceſſerunt, veſtigiis inſiſtam.

HIS-

HISTORIA MORBI.

Hic morbus, anno 1746 labente, Parisiis, a claro Jussieu, in nosocomio, quod Hotel Dieu appellatur, primum fuit notatus. Namque nobis persuasum habemus, morbum non tunc primum sese ostendisse; sed saevitiem suam in sexum foemineum, a partu, a prima origine rerum usque, frequenter exercuisse; quanquam attentionem medicorum et observationem fugisset. Nullam ejus, in monumentis medicinae, mentionem iterum offendimus, donec, anno salutis humanae 1760, Londini epidemice grassari coepit, et, in nosocomiis potissimum, plurimas puerperas subito rapuit. Anno 1770, in compluribus e Nosocomiis Londinensibus, violenter saeviit. In Westmonasteriensi, inter Novembrem anni 1769, et Maium subsequentem, e sexaginta tribus pueros enixis, novemdecim febre correp-

tae

tae ſunt, et quatuordecim extinctae; adeo ut mulier unaquaeque quarta propemodum fato conceſſerit. In noſocomio Britannico, ex octingentis et nonaginta, quae pueros, per anni decurſum, pepererunt, triginta quinque hoc morbo fuerunt mortuae, vel una fere e ſingulis quatuordecim.

Anno 1773, in ea noſocomii Edinenſis parte, ubi obſtetricium exercetur, tandem apparuit. Februarium extremum verſus, ſemet oſtendit, cum unaquaeque foemina, foetu edito, vel forſitan circa viginti quatuor horas, a partu, in eum incidit; et omnes diem ſupremum obierunt, quamvis, omni ratione, contra morbum enixe pugnatum eſt. Non oppidum, eodem tempore, infeſtabat. Igitur Dr Young, qui huic noſocomii parti, eo tempore, praefuit, aliquid contagii loco ineſſe ſuſpicans, receptacula puerperarum, donec ab hoc poſſent repurgari, ſex mulieribus amiſſis, occludi juſſit.

Ab

Ab anno 1774, ad annum 1786, in noſocomio Pariſienſi Hotel Dieu effectus funeſtiſſimos edidit, omnem fere mulierem, quam invaſit, occidens. In commentariis viri clari Tenon haec verba inſignia reperiunda. "L'Hotel Dieu "donc perd quelquefois plus de la moitié des "femmes, qui y vont accoucher."

Noſocomium Dublinienſe, uſui puerperarum deſtinatum, anno 1767, primum inviſit. Ab initio Decembris ad finem Maii uſque, e foeminis trecentis et ſexaginta, quae pueros genuerunt, ſedecim animam exhalarunt. Poſt ſeptennium, ex hoc tempore, rurſus apparuit. E ducentis et octoginta, quae, per menſes Martii, Aprilis, et Maii, anni 1774, partus ediderunt, tredecim morte conſumptae.

Ab anno 1774, ad annum 1787, nunquam Dublinii epidemice graſſatus eſt. A die 17 Martii hujuſce anni, ad 17 Aprilis, centum et viginti octo mulieres, in noſocomio, foetus excluſerunt;

cluſerunt; quarum undecim ſignis febris puerperarum correptae ſunt, et ſeptem vitam poſuerunt.

Novembri anni 1788, in quartam vicem, poſt noſocomium inſtitutum, in conſpectum ſeſe dedit. Per hunc, et duos menſes proximos, trecentae et quinquaginta quinque genuerunt; quarum ſeptemdecim hic morbus occupavit, et quatuordecim occidit.

Anno 1787 et 1788, iiſdem, quibus morbus Dublinii invaluiſſe videtur, per magnam Angliae partem quoque ſeſe diffuderat; ſed potiſſimum Londini, et in noſocomiis ei propriis, ſaevitiem ſuam oſtendit, magnam puerperarum partem ubique rapiens.

Hujuſcemodi fuit, in variis Europae regionibus, morbi progreſſus, ex quo attentionem medicorum in ſeſe primum convertere coeperit.

Quantum ad ſigna attinet, quibus hic morbus inſignitur, ea hoc modo ſeſe habent.

In aegrotam, ſecundo tertiove a partu die, morbus plerumque invadit. In nonnullis vero exemplis, puerpera e defatigatione laboris ſui nondum convaluit, antequam febris eam occupavit. In aliis, quanquam rariſſime, non, ante diem octavum, fuit correpta. In iis caſibus, ubi aegrota, protinus a partu, in morbum incidit, non parum probabile eſſe videtur, vel ſeminium valentiſſimum fuiſſe, vel contagioni febrili, ante partum, objectam fuiſſe oportere. Hinc ratio forſitan peti poteſt, cur morbus in noſocomia immigraverit.

Morbus vix unquam a rigore, qui, ſub initia multarum aliarum febrium, uſitatiſſimus eſt, incipit. Si ullus vero ſit, fere ſemper tam levis eſt, ut attentionem et aegrotantis ipſius, et eam nutrientium, ex toto fugiat. In momentum, ſi nobiſ-

nobiſcum reputemus, quantopere ſenſilitas et irritabilitas univerſae, per totum morbi decurſum, diminuantur; non eſt, cur, aegrotam vel eum non poſſe notare, vel ejus poſtea non poſſe reminiſci, miremur.

Quod ſignum in multis notavi, id eſt foetum lactandi averſatio, et ejuſdem incuria. Hoc a plurimis a natura morbi alienum eſſe creditur; ſed ab aliis, qui notionem morbi non parum accuratam habent, partem ejus veram conſtituere exiſtimatur.

Pleriſque in exemplis, ſecretio lactis imminuitur. In quibuſdam, parum nihilve ſecernitur, et mammae nunquam tumeſcunt, potiſſimum cum morbus, brevi ſpatio, a partu accedit. In aliis, cum morbus, poſt ſecretionem lactis inceptam, invaſit, lac cito evaneſcit, et mammae molleſcunt et flacceſcunt. Quantum ad dotes ejus mutatas attinet, nullam mutationem manifeſtam ſubiiſſe

con-

conſtanter mihi videbantur partes, unde conſtitui exiſtimatur.

Plerumque, ſub ipſum morbi initium, vultus ſpeciem prae ſeſe ſingularem fert, idque diu, antequam vires aegrotae revera convulſas eſſe concipere poſſumus. Pallidus et aliquantum cadaveroſus evadit, et omnes faciei muſculi ex toto relaxari videntur. Labia angulique oculorum colorem rubrum floridum amittunt, et genae facieſque reliqua eam ſpeciem horridam, quae in aegrotantibus, qui morbo longiore fuerunt debilitati, ſemet oſtendere conſuevit, ſibi aſſumunt. Humiditas glutinoſa, in facie, plerumque apparet; citra vero plenam ſudationem. Pupillae oculorum fere ſemper plurimum dilatantur, ſed ſeſe contrahunt, luci valentiori objectae. Oculi ipſi fulgorem et mobilitatem, brevi, amittunt, et ſpeciem vitream ſibi acquirunt. Officiis ſolitis non amplius rite funguntur, ſed quaſi vacare videntur, et parum attente quodlibet

objectum verſus convertuntur, et in eo contemplando non diu occupantur, ſed ad aliud, brevi, vagantur.

Morbo progrediente, lingua multas mutationes ſubit, nec ſpeciem, omnino eandem, omnibus in exemplis, prae ſeſe fert. Saepiſſime, ſub initia, omnino pallida, ſed non ſiccà eſt; et hujuſcemodi eſt, non raro, ejus conditio, per totum morbi decurſum. Frequentius vero poſtea areſcit et albeſcit, et, in quibuſdam exemplis, perquam aſpera evadit. Cum morbus formam maligniorem habet, et, in aliquot dies, duravit, fere conſtanter fuſca fit. Quandocunque hoc incidit, ſuperficies dentium pellicula ejuſdem coloris incruſtari reperietur.

Quibuſdam in caſibus, aphthae in totam ſuperficiem oris et linguae, duri molliſque palati, uvulae, tonſillarum et pharyngis ſemet diffundunt, adeo ut omnes hae partes omnino albeſcant,

cant, et plurimum tumeant. Irritatio, hinc oriunda, proclivitatem ad tuſſiendum conſtantem progenerat, quam, aliqua ex parte quoque, facit muci craſſioris, circa pharyngem, ſecretio, qui tracheam obſtruit, ſpiritum difficilem perpetuo efficiens. Nonnullis in exemplis, aphthae, modo depictas referentes, circa anum reperiri ſolent; quod minime demonſtrat, ut nonnullis placet, eas, ab ore ad anum uſque, diffundi; namque cadaverum inciſio huic notioni plane adverſari videtur. Irritatio circa pharyngem nauſeam quoque aliquando movet. Aphthae, in tempus diuturnum, plerumque manent, potiſſimum circa uvulam et tonſillas.

Cutis corporis reliqua, in morem ejus faciei propriae, nec dura, nec tenſa eſt; ſed tactui magis, quam ſanitate ſubſtante, relaxari videtur; et nonnunquam eadem humiditate glutinoſa, quam ſemet in facie oſtendere ſupra poſuerimus, obtegitur.

Calor

Calor aegrotae naturalem raro excedit, quantum vel ipſa, vel adſtantes judicare poſſunt. In iis caſibus etiam, ubi, aliis judicibus, naturali major viſus fuit, de eo aegrota ipſa non eſt conqueſta. De ſiti, quae in febribus tam uſitata eſt, hoc in morbo, paucae querimoniae tantum habentur.

Actio cordis arteriarumque, ſub ipſum morbi initium, afficitur; adeo ut ictus arteriarum frequentes primum, quod poſſit notari, ſignum conſtituant. In quibuſdam aegrotantibus, quae, antequam morbus invaſit, validae plenaeque fuerunt, ſolito valentiores, in pauculas horas, reperiuntur; ſed, brevi, debiles evadunt.

In pleriſque, quos viderim, caſibus, actio cordis arteriarumque, modum in mirandum, increvit. Pulſus arteriarum, intra minutum, morbo tantum incipiente, 110 plerumque adaequant, et interdum ad 130 adſcendunt. Per ejus decurſum,

fum, magis magifque frequentes, abnormes, intermittentes, debiles et tremuli evadunt, donec vix aut numerari aut percipi poffunt.

In quibufdam exemplis, maculae purpureae, ut in febribus petechiis ftipatis, ante mortem, apparuerunt, a magna vaforum debilitate, quae humores in telam cellulofam elabi patitur, vel a ftatu fluidorum ipforum vitiato et corrupto, vel forfitan ab utraque caufa, pendentes.

Ex ictibus arteriarum frequentibus folis, potiffimum fi 110 adaequant, aut excedunt, quanquam mulier ipfa nullos queftus edit, judicari poteft, miferandam ad hunc morbum formidolofum vergere; namque arteriae, in foeminis, quae a labore partus fatis diu diligenterque refectae fuerunt, rariffime centies deciefque, fingulis minutis, micant, quin caufa fit, cur fufpiceris, morbum accedere periclitari.

Cavum abdominis, hoc in morbo, magnopere afficitur, interdum ſub initia, aliquando, non ante morbum provectiorem. Tumor abdominis univerſus accedit, qui ab aegrotante ipſa, cum primum invadit, vix ſolet notari. Hunc cito excipit ſenſus doloris, motu leviſſimo adhibito, ob partes a muſculis, qui cavum ſupergrediuntur, ſeſe contrahentibus compreſſas. Tumor, ſemel inchoatus, rapidiſſime increſcit, adeo ut venter aeque largus, ac ante foetum excluſum, evadat. Dolor vero magnitudini tumoris non, pro rata ratione, reſpondet; namque ille aliquando modicus eſt, hoc perquam ingente. Ut hoc incidat, facere videtur ſenſilitas diminuta; namque minimum de dolore ſaepe queruntur aegrotantes, cum vires muſculis, morbo incipiente, manifeſtiſſime fuerunt convulſae, et ubi pupillae oculorum plurimum fuerunt dilatatae. Eventus vero exemplorum hujuſcemodi, ubi ſubſuit parum doloris et multum tumoris, plerumque infauſtus eſſe repertus eſt.

Func-

Functiones primarum viarum, hoc in morbo, plerumquè magnopere perturbantur. Circa initium, saepe rite pergunt; sed, per ejus progressum, diarrhoea plerumque invadit, eaque gravissima, praesertim in iis casibus, ubi abdomen magnopere fuit distensum, in quorum nonnullis, faeces, aegrota inscia, fuerunt excretae. Quae ex intestinis hoc morbo laborantium dejiciuntur, ea malum colorem plerumque habent, et odorem intolerandum emittunt.

Quantum urinae conditionem spectat, ea descriptu difficilis est, quoniam alicui, excretorum uterinorum quantitati, admisceri consuevit. Haec, in morem stercoris, praesertim per stadia morbi provectiora, sine imperio animi, excernitur. Quae ex utero evacuantur, ea plerumque supprimuntur, aut quantitate diminuuntur. Si hoc non incidit, odorem ingratum et putridum sibi fere semper acquirunt.

Vomitio non raro puerperas, ſub idem tempus, corripit, et aliquando ad tantum gradum uſque, ut vix ullum genus, vel quantitas cibi medicamentive minima, ventriculo poſſit ſedere. Quae evomuntur, ea plerumque colorem ſubviridem, interdum propemodum nigrum, habent, et odorem perquam ingratum ſaepe diffundunt.

Purgatio alvi, pleriſque in caſibus, tertio quartove morbi die, ſed nonnunquam ſerius, apparet.

Cerebrum nervique, hoc in morbo, non parum affici videntur. Energia illius et horum manifeſte evidenterque diminuitur. Hinc, per ſtadium morbi maturum, poteſtates muſculares plurimum deprimi, et, morbo provectiore, ſenſilitatem, quantum ad ſtimulos attinet, pro certo imminui comperimus. Huic cauſae forſitan tribuere debemus, puerperas, hoc morbo laborantes, raro, et vix unquam quidem, queſtus edere.

Nam-

Namque, brevi, poſtquam morbus acceſſit, ſi ab illis, quomodo ſeſe habeant, quaeritur, plerumque reſpondent, non male cum illis agi. Et hic ſtatus inſenſilitatis, per totum morbi ſpatium, perſtare videtur. Denique tumorem abdominis immenſum eſſe cognovi; et aegrota tamen, niſi cum firmiter premeretur, vix ullam querimoniam habebat.

Delirium violentius, hoc in morbo, rariſſime ſeſe oſtendit; aegrota vero, contra, in ſtatum depreſſum, ſtupidum vel comatoſum incidit, omnem perturbationem devitare exoptans. Si vero fuerit excitata, ſatis clare et rationi convenienter, ad ultima vitae momenta, quaeſtionibus ſibi propoſitis reſpondebit.

Aliud ſignum, quod nonnunquam, ſub principium morbi, accedit, et, per totum ejus decurſum, manet, eſt tinnitus aurium perpetuus.

Rapiditas, qua hic morbus decurſum ſuum nonnunquam abſolvit, eſt formidoloſiſſima. Intra triginta ſex horas, ex quo primum invaſerit, aegrotam infelicem conſumi vidi, et mere, uti videbatur, ob vires ei convulſas. Multae tertio die fuerunt extinctae. Quaedam tamen, in ſtatu ſtuporis, in dies octo pluresve, vim morbi ſuſtinuerunt, et deinde morti occubuerunt.

Moriendi actionem multa luctatione vel dolore ſtipari nunquam vidi, praeterquam in hiſce exemplis, ubi abdomen magnopere tumefactum ſpiritum in primis difficilem et laborioſum reddiderat.

Extrema corporis, ante mortem, plerumque frigeſcunt; ictus arteriarum frequentes, debiles et abnormes evadunt; corpus univerſum humiditate glutinoſa cooperitur; aegrota objecta externa parum curioſe, immo negligentiſſime, contemplatur,

templatur, et deinde, ſine gemitu, fato ſaepe concedit.

PHŒNOMENA, QUÆ, INTER CADAVERA HOC MORBO EXTINCTARUM INCIDENDA, SEMET OSTENDERE SOLENT.

Quod primum, in numero exemplorum majore, offenditur, id eſt humor, in cavo abdominis collectus, aliquando quantitate perquam amplus, adeo ut complures ejus librae, ope ſpongiae, poſſint abſorberi. Aliquod, in odore hujuſce liquoris, admodum inſigne eſt, quod ei ipſi proprium eſt, et eum ab omni alio, quem unquam, vel ſanitate vel morbo ſubſtante, in corpore humano repererim, clare diſtinguit. Cum quantitate redundat, omnes viſcerum et peritonaei ſuperficies plerumque cruſta, e parte hujuſce humoris ſolida formata, quae lympham coagulabilem format, contectae eſſe reperiuntur. Particulae ejus leviter tantum cohaerent, adeo ut parumper agitata ſe humori intermiſceat.

Partes

Partes tamen, huic tunicae crustaeve subjacentes, non semper inflammantur. Si ulla interstitia, intestina inter et alia viscera cavi abdominis, intercedant, massis amplis ejusdem materiae plerumque replentur, quae formam interstitiorum accurate repraesentant. Quantitas humoris effusi, et partis solidae ei innatantis, nonnunquam vere mirabilis est, licet morbus spatium brevius, duos tresve dies non excedens, tantum habuerit. Quinetiam, quantum judicari potest, gradui inflammationis, vel spatio superficiei inflammatae, nulla ex parte respondere videntur, cum largam utriusque quantitatem saepe reperiamus, ubi rubor cujuslibet superficiei perquam modicus, et neutiquam universus fuit. In plerisque exemplis, subest aliquantum inflammationis levioris, in aliqua cavi abdominis parte; sed non ullo loco singulari fuit circumscriptum. Modo peritonaeum, intestina operiens, modo ventriculus, modo hepar, et modo membrana, musculos investiens, aliqua ex parte, inflammata reperta

perta ſunt. Sed gradus inflammationis magnus, et longe lateque patens, vix, ullo in exemplo, incidere videtur; et, in quibuſdam, nullus fere detegi potuit. Uterus et ovaria nonnihil inflammationis, aliquando, ſubeunt; ſed non frequentius, vel ex majore gradu, quam aliae partes.

Quanquam multae occaſiones cadavera, hoc morbo raptarum, mihi, Pariſiis degenti, incidendi fuerunt ſubminiſtratae; ſuperficies uteri et inteſtinorum interna, in nullis eorum, inflammationi objecta fuiſſe reperta eſt. Nedum ulla ſigna gangraenae vel ſphaceli offendi.

Nonnunquam unum, vel utrumque thoracis latus aliquantum humoris ejuſdem generis, ac ille qui ſupra fuit deſcriptus, continere reperitur. Inſuper pars ſolida ei innatat, et ſemet ſuperficiei pleurae adjungit. In pericardio quoque largam aquae quantitatem offendi, in qua

quaedam

quaedam frusta, quae e lympha coagulabili constare videbantur, inerant. Nihil vero humoris, in eo cavo, qui colorem flavum habebat, pusve referre videbatur, unquam inveni.

DIAGNOSIS.

Cum dolor, qui abdomen, hoc in morbo, infestat, tam gravis sit, ut aegrota miseranda ne quidem levissimam hujus pressuram, sine auctu illius intolerando, sufferre valeat; hoc signum solum, omnibus aliis diagnosticis omissis, ad morbum, quem exequimur, ab aliis, qui ullam ejus similitudinem habent, secernendum sufficere videtur.

Cum vero non multum laboris operaeque requirat, morbos, qui specie ad naturam hujus proxime accedunt, commemorare, discrimina, quae hunc inter et illos intersunt, leviter percurremus. Qui morbi vero febrim puerperarum, ulla ex parte, reddunt, ii subsequuntur, dolores

nempe,

nempe, qui partum excipiunt, febris lactea, colica, cholera, hysteritis.

1. Quantum *dolores*, saepe quidem gravissimos, qui exlusionem foetus subsequuntur, spectat, ii, ex intervallis brevioribus vel longioribus, modo decedunt, modo repetunt, et denique, lochiis rite profusis, non amplius apparent; sed febri puerperarum proprii, per universum morbi spatium, aegrotam miseram, cui nulla requies conceditur, graviter et constanter infestant.

2. Quod ad *febrim lacteam* attinet, haec et puerperis propria, sub initia, non facile possunt dignosci, quoniam utraque a dolore capitis et rigore incipit; sed, morbo, in spatium breve, progresso, discrimen facillimum evadit. Namque, in febri lactea, mammae, cum sensu molestiae non parvo, brevi tumescunt, et alae dolere incipiunt; sed nullus abdominis dolor, nulla tactus

tactus leviſſimi reformidatio, nulla ſpirandi difficultas accedit.

3. *Colica* autem a febre puerperarum, omnibus fere in rebus, differt. In illa, dolor, qui abdomen infeſtat, preſſura huic adhibita, levari conſuevit, et alvus pertinaciter adſtricta plerumque manet; quorum neutrum in hac, experientia teſte, evenit. In illa inſuper nulla pyrexia, ſaltem primaria, adeſt.

4. *Cholera morbus* et febris puerperarum a ſe invicem, ſine ulla difficultate, poſſunt diſtingui. Namque in illa, vel pyrexia nulla, vel modica, pro ratione reliquorum ſignorum, ſubeſt; venter, tactui ſubjectus, minime dolet; aegrotus vel aegrota, poſt excretiones alvinas copioſiores, et vomitionem humoris bilioſi graviorem, animo ſaepe linquitur, et ſurae ſpaſmis illi afficiuntur. In hac, contra, purgatio alvi multo lenior eſt, et

reliqua

reliqua ſigna, in ſpatium breve, aliquantum levat.

5. *Hyſteritis*, vel uteri inflammatio, a febre puerperarum manifeſte poteſt ſecerni, ob hanc rationem potiſſimum; quod, in illa, omnia inflammationis ſigna, ut calor, tenſio, tumor et dolor hypogaſtrio circumſcribuntur, nec ſe, ut in hac, in abdomen univerſum et etiam thoracem diffundunt. Quinetiam inflammatio hyſteritidi propria, multo major eſt, et os uteri tactui dolet.

Denique, ut omnia, diagnoſin ſpectantia, quaſi uno verbo concludamus, hic morbus, de quo agitur, ab omnibus phlegmaſiis, toto coelo, differt, quod inflammationem multo minorem, vel nullam fere omnino aliquando habet; quod pulſus arteriarum plerumque celeriores et magis exiles ſunt; quod liquor effuſus ab eo, qui in quibuſdam inflammationibus internis reperitur,

dotibus magnopere difcrepat, ut experimenta viri clari Doctoris Georgii Pearfon manifefte demonftrant; denique quod abdomen multo magis intumefcit. Quinetiam non minus diverfus eft ab omnibus hifce febribus, quae formam typhi fibi induunt. Namque ab iis rapiditate progreffus, tumore et morbida abdominis fenfilitate; mirabili humoris, ab omnibus, qui huc ufque in corpore humano fuerint reperti, longe, immo omnino, differentis, effufione; et celeritate denique, ictuum arteriarum majore, ab initio ufque fere, evidenter et manifeftiffime differt. Igitur febris puerperarum ad nullam certam fpeciem poteft relegari; fed morbus omnino fui generis effe videtur, qui attentionem medicorum, nifi intra pauculos annos proxime elapfos, ex toto fere fugit.

CAUSÆ REMOTÆ.

In natura cujuſlibet morbi epidemici conſideranda, " Non ſolum intereſt," ut Celſus ait, ut ſciamus, " quales tempeſtates ſint, ſed etiam " quales ante praeceſſerint." Igitur animum ad indolem tempeſtatum, quae ortum morbi et Londini et Pariſiis anteceſſerint, explorandam adjungemus. Duae autem hyemes annorum 1785-6, et 1786-7, quanquam, per has, gelu, in ſpatium breve, invaleſcebat; nec una, nec altera tamen frigus diuturnum exhibebat. In ſumma, contra, mitiores erant, et frequenter pluebat. Nec duae aeſtates praecedentes in primis calidae erant, ſed plures imbres, quam moris eſt, in hac regione, hiſce tempeſtatibus, fundebantur. Hinc clare manifeſtum eſt, calorem et humiditatem, per haſce tempeſtates, corporibus humanis conjunctim et abunde fuiſſe admota,

quibus

quibus nihil ad mortales, ad morbos debilitate et putredine ſtipatos, proclives reddendos magis poteſt conferre. Et morbi quidem, qui, per ea tempora, epidemice graſſabantur, tales omnino fuerunt, quales ab hiſce cauſis recta proficiſci ſolent; morbi inflammationem habentes, perquam infrequentes; exanthemata, magna virium proſtratione ſtipata; numeroſiſſima, ut angina maligna, cum vel ſine ſcarlatina, quae et Londinum, et rus inde remotius, graviter infeſtabat; pleraeque febrium nervoſae et malignae, ad eum typum, qui a nonnullis putridus appellatur, appropinquantes, quae magnum utriuſque ſexus numerum rapiebant, pueris potiſſimum et conſtitutione corporea delicatioribus funeſtae.

Cum res autem ita ſeſe habuerint, antequam morbus Londini fuerit exortus, nullo jure dubitari poteſt, quin calor et humiditas cauſis hujuſce morbi remotis debeant accenſeri.

Quod

Quod vero nos, hac in re, nullum in errorem esse inductos demonstrat, est quod ante Parisiis incidit, quam morbus ibi, anno 1746, ut supra fuit comprehensum, semet ostendit. Mense Januarii, typhus gravior et angina maligna epidemice grassata fuerant. Nec venti frigidi, orientales et septentrionales, qui per Februarium spirabant, et pluritides et rheumatismos acutos moverant, proclivitatem, a tempestatibus praecedentibus ortam, ad morbos, debilitate notisque putredinis stipatos, tollere poterant; ut e febre puerperarum, illis superveniente, manifestissime constabat.

Quinetiam multa alia his accedunt, quae, non sine ratione gravissima, pro causis remotis, possunt haberi, nempe omnia ea, quae homines ad typhos morbosque putridos pronos efficiunt. Hujuscemodi sunt mundities, neglectui habita, quae in causa esse videtur, cur pauperculae huic morbo magis, quam divites et opulentae, pateant;

teant; affectus animum contriftantes, quibus gravidae, paulo ante partum, rariffime vacant, quique plane faciunt, ut derelictae a maritis ingratis, aut amatoribus falfis, et nofocomia petere mera paupertate coactae, in hunc morbum facilius, quam aliae, incidant, conditioni fui prolifque futurae magnopere metuentes; corpora puerperarum a partu magis irritabilia reddita, quo nihil hunc morbum aliofque ei fimiles concitare efficacius; aer impurus et vitiatus, qui limitibus anguftioribus coercetur, et non fatis diffunditur, aut fordibus loci contaminatur, unde febres peffimae originem faepe deduxerunt; cibus alienus, potiffimum, partu non longe diftante, adhibitus; vita nimis fedentaria, aut exercitatio, non citra defatigationem, ante partum, in ufum revocata; loca depreffiora et humidiora, quorum miafmata, uti morbus ibi faepe faeviat, faciunt; frigus corporibus, praeter confuetudinem, debilitatis et calefactis admotum; alimenta non fatis nutriminis habentia et aquofa; incuria

aut

aut ignorantia nutricis; et omnes caufae denique, quae ad febres putridas peffimi generis movendas accommodantur. De actione harum caufarum, fi femper certa et indubitabilis foret, ut ulterius differamus, non patitur inftituti noftri brevitas.

Cum morbus femel ortus eft, haud dubie per contagionem longe lateque diffundi poteft, ut exempla, quae e variis nofocomiis peti queunt, plane demonftrant.

An dolor, cruciatus et defatigatio, quae partum, in corpore debili et irritabili, comitantur, pro caufa morbi proxima funt habenda?

PROGNOSIS.

Vix ullus forfitan morbus eft, quem novimus, ni peftem ipfam excipias, qui ftragem magis horrendam,

rendam, quam hic, edere ſolet. Quantum notare potuerim, tres e ſingulis quatuor, quae eo fuerunt correptae, violentiae ejus ſuccubuerunt. Ægrotantes vero, in domibus propriis, multo facilius expeditiuſque, quam in noſocomiis, convaleſcunt.

Periculum eo majus, quò citius, a pártu, accedit, eſſe videtur.

Nullam unquam e morbo emergere vidi, cui abdomen magnopere intumuiſſet. Et quidem vix fieri poteſt, ut aliqua, hoc modo affecta, ad ſanitatem poſſit reduci; ſi nobiſcum, quantam injuriam materia, forſitan acerrima et putrida, in cavum abdominis effuſa, omnibus, quae eo comprehenduntur, inferat neceſſe eſt, in momentum reputemus.

Auctum periculi denotant ictus arteriarum magis frequentes debileſque evadentes, et abnormes

normes redditi, quod frequenter, ante mortem, evenit. Inſuper moles abdominis increſcens eſt ſignum, quod periculum evidentiſſime indicat.

Quinetiam notatu digniſſimum eſt, haſce aegrotas in ſummo periculo conſtanter verſari, quae, per decurſum morbi, pauciſſimas quaerimonias edunt; praeſertim, ſi, eodem tempore, pulſus arteriarum perquam frequentes ſint, et tumor abdominis minime modicus.

Quae ſigna, contra, ſpem ſalutis aliquam promittunt, ea ſubſequuntur; diarrhoea nempe lenior, et vires aegrotanti non multum convellens; urina copioſe excreta; ſudor lenis, calidus, univerſus; ictus arteriarum tardiores, firmiores, et pleniores evadentes; mens minus demiſſa ſpeſque arrectior. Caeterum nullum ex his ſignis eſt, ſi ſingulare ſit, et non compluria ex aliis modo memoratis ſibi adjuncta habeat, unde ſpes ſalutis certa affulgeat. Denique, quo

minus corpus eſt naturaliter irritabile, eo facilius plerumque ad ſanitatem poterit reduci.

CURATIO.

Cum haec tam dubia et anceps ſit, ſententiae Virgilianae non reminiſci non poſſum, " eloquar " an ſileam?" Cauſa morbi proxima ex toto fere ignota, an in ullam medendi viam certam et ſtabilem procedi poteſt? Minime. Igitur maximi viri, qui hunc morbum executi ſunt, in varias, ſuper ejus curatione, ſententias conceſſerunt. Plerique, inflammationem ſubeſſe ſuſpicantes, evacuationes in eum plurimum poſſe crediderunt; dum alii, quibus plus fidei, noſtro judicio, habendum eſt, iis ex toto abſtineri debere contendunt. Utramque opinionem ſeparatim conſiderabimus.

Quantum ad *priorem* attinet, periculum miſ-

ſionis

ſionis ſanguinis iterum iterumque factum fuit. Cum univerſa fuit, tantum abfuit; ut aegrotantibus profecerit, ut illis, quae valentiores et pleniores ante eſſe videbantur, manifeſte nocuerit. Quibuſdam in exemplis, dolorem, in tempus breve, diminuit, et cruſta coriacea, ſanguini detracto innatans, operationem prudentem eſſe, ſed falſo, ſignificare videbatur. Namque vires aegrotanti, modum in mirandum, plerumque convulſit, et, nonnullis in caſibus, mortem evidenter acceleravit.

Hirudines, cuti abdominis applicatae, quanquam eundem debilitatis gradum non faciunt; nullo tamen in exemplo, quantum noverim, ad aegrotam reſtituendam aliquid contulerunt.

Quod epiſpaſtica ſpectat, hoc in morbo irritabilitatem haud dubie augent, idque modum in mirandum, et pulſus arteriarum frequentiores, quam ante, reddunt. Nonnunquam ſenſum do-

loris,

loris, in ſpatium brevius, diminuere videntur; ſed haec levatio minime diuturna eſt.

Emetica reiterata, ut vir clarus Doulcet ea adhibenda ſuaſit, manifeſtiſſime nocent. Namque abdomen ita agitant, ut dolorem magnopere intendant, et vires mulieri, jam nimis debilitatae, magis magiſque exhauriant.

Quinetiam relaxantia, qualia ſunt medicamenta ex antimonio confecta, quanquam ad ea, ſub initium quorundam caſuum, fuit decurſum, ubi vires aegrotantium uſui eorum favere videbantur, nihil omnino profecerunt. Proclivitatem ad evomendum, aut dejiciendum, plerumque faciunt, aut adaugent, cui ſemel excitatae aegerrime occurritur.

Denique quaecunque medicamenta, inflammationem diminuendi conſilio, in uſum revocata fuerunt; ea omnia, quantum diſcere potuerim,

rim, in morbum nihil omnino potuerunt, ſed potius progreſſum ejus et ſaevitiem accelerarunt.

Quantum *poſteriorem* ſpectat, ii, qui in hanc iverunt, rationem medendi longe diverſam fuerunt proſecuti.

Cum primum ictus arteriarum, praeter conſuetudinem, frequentes evaſiſſe notantur, ad uſum corticis Peruviani liberalem protinus confugiunt, et eum tam largis quantitatibus, quam ventriculus poteſt tolerare, praeſcribunt. Subſtantia, cum opio, quantitate drachmae, unaquaque ſecunda tertiave hora, cum commodo ſaepe datur. Si tamen ad nauſeam ulla proclivitas appareat, nihil aliud, quam decoctum, cum aliquanto tincturae corticis et opii, ſingulis duabus tribuſve horis, adhibere poſſumus. Sin vero aegrota ad diarrhoeam vergat, aliquantum confectionis aromaticae medicamentis modo poſitis adjiciatur.

Opium

Opium dolorem tam efficaciter levat, ut ufu ejus vix poffit abftineri. Liberaliter dari, et frequenter reiterari poteft. Granum, exempli gratia, fingulis fex quatuorve horis, dari poteft, fi nihil incommodi inde oriatur. Dofis vero ab aetate, viribus, et conftitutione corporea tantopere pendebit, ut nulla regula univerfa, fuper quantitate ejus, poffit tradi. Semper tantum detur, quantum dolorem compefcere, et fomnum comparare valet.

Quantitas vini, ex aqua diluti, vel talibus cibis, quales funt fago, panada, tapioca, &c. admifti, fumi poteft. Per morbi decurfum vires aegrotantis vino fuftentare faepe conveniet. Jufculum, vel lac cum pane, pro cibo; et aqua hordeata, pro potione, adhiberi poteft.

Frequenter, fub tertium quartumve morbi diem, diarrhoea accedens, quo minus in ufu corticis Peruviani poffit perftari, obftat.

Rebus

Rebus ita ſe habentibus, emeticum lenius, ſi tumor abdominis modicus ſit, adhiberi debet. Aliter, eo caute abſtineatur.

Si vomitio diarrhoeae adjungatur, prius emeticum, deinde aliquantum rhabarbari et opii dandum. Hauſtus ſalini, effervefcentes, contra vomitionem efficaces ſunt; ſed vapor explicatus, dum acidum alkalique conjunguntur, abdomen diſtendere, et dolorem ejus intendere periclitatur.

Si diarrhoea violenter urgeat, raro ad corticem Peruvianum, ſub alia forma, quam ſub decocti, poteſt rediri. In locum ejus ſubſtitui poteſt bolus, e ſemidrachma radicis Columbo dimidioque opii grano in pulverem redactis, compoſitus; qui ſemel, intra ſpatium trium quatuorve horarum, dari poteſt. Decoctum cornu cervini ſit potio communis; et, occaſione poſtulante, miſtura cretacea, cui aliquantum tincturae

aro-

aromaticae fuit adjunctum, ſumatur. Si multum teneſmi adſit, enemata, cum opio, neceſſaria evadent.

Cum dejectiones violentiores ſunt, enemata emollientia, bis terve ſpatio diei, in alvum immitti poſſunt. Abdomen ſordibus, et parte aëris, qui tantum moleſtiae aegrotae faceſſit, liberabunt.

Cataplaſmata rubefacientia, cruribus pedibuſque admota, curſum humorum a cavo abdominis, artus inferiores verſus, facient.

Fomenta anodyna, et ſicca quoque, abdomini applicata, dolorem, in tempus, levare ſolent.

Si unquam inflammatio uteri vel peritonaei cum febre puerperarum conjungatur, meminerit medicus, evacuationes aegrotanti exitio indubitabili eſſe futuras.

PRO-

PROPHYLAXIS.

Haec, ut omnia eam ſpectantia, pauciſſimis abſolvamus, in ſequentibus plane conſiſtit; in omnibus, quae animos aegrotantium, per tempus laboris, vel poſtea, anxios demiſſoſque reddere poſſunt, evitandis; in contagione febrili, ante partum, et in cauſis, eandem excitantibus, poſtea cavendis; quoniam febris, ſi ulla ratione moveatur, formam puerperis propriae ſibi aſſumere periclitabitur.

FINIS.

DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS,

DE

ANGINA PECTORIS;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, SS. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

Ampliſſimi SENATUS ACADEMICI conſenſu,

Et nobiliſſimæ FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini ſubjicit

STEWART CRAWFORD,

HIBERNUS,

REG. MED. SOC. EDIN. SOC.

Cor motuum omnium animalium inſtrumentum primarium, vitæque noſtræ quaſi principium et fons, cum muſculus ſit, vel potius plurium muſculorum congeries; iiſdem, quibus alii corporis muſculi, patet incommodis.

Mead Monita et Præcepta.

Ad diem 24 Junii, hora locoque ſolitis.

EDINBURGI:

APUD MURRAY ET COCHRANE.

M DCC XCV.

PATRUO SUO

ADAIR CRAWFORD, M. D. F. R. S.

&c. &c.

VIRTUTIBUS LENIORIBUS,

PARITERQUE

IN PHILOSOPHIA ET ARTE MEDICA PERITIA,

INSIGNI,

HANC DISSERTATIONEM,

OB OPTIMA IN STUDIIS COLENDIS CONSILIA,

ET BENEFICIA PERMULTA IN SE COLLATA,

ANIMI GRATI MONUMENTUM,

SACRAM VULT,

STEWART CRAWFORD.

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
ANGINA PECTORIS.

AUCTORE STEWART CRAWFORD.

INTER tot tamque diverſos morbos qui corpus humanum infeſtant, affectiones morbidæ viſcerum thoracicorum attentionem medici ſummam merentur; horum enim ope, vita præcipue ſuſtentatur. Cor et pulmones corpus animant; illud, per ſyſtema ſanguinem propellens, qui ob inſignem ejus utilitatem et naturam peculiarem, a quibuſdam vitalis appellatus eſt; et hi munere fungentes non minoris momenti, nam calorem animalem

gignunt,

gignunt, et alia officia miniſtrant, quæ quanquam non benè patent, tamen non eſt cur dubitemus quin ſunt vitæ maximè neceſſaria. Hæc organa utilia morbi infeſtantes, ſanitatem præcipue corrumpunt, et mors citiùs ociùs evenit, niſi maturè ſummoveantur. Quorundam morborum, qui pulmones afficiunt, cauſæ et remedia adhuc latent, aliorum innoteſcunt, et ſæpe medicorum peritiâ multi morte liberantur; at morborum cordis ſymptomata ſæpe peritiſſimos fallunt, et non raro cordis affectiones morbidæ, quæ, pendente vitâ latuerant, poſt mortem compertæ ſunt; ſed e contrà, ubi ex natura ſymptomatum cor præcipuè affectum eſſe videbatur, ex ſectione inventum eſt, cor ſanum fuiſſe, et organum quoddam alium morbo laboraſſe. Attamen quamvis non dubitandum eſt cor morbi eſſe ſedem, fateri tamen oportet, nos, ex artis medicinæ ſtatu imperfecto, malum ex toto removere non poſſe; nam morbi violentia regimine et medicamentis mitigari tantum poteſt. Hoc non eſt levis momenti, nam ut vir, quo nemo in re medicâ præſtantior eſt,

monet,

monet, " Exempla nimis frequenter occurrunt,
" in quibus perfectæ curationi non eſt locus, ſive
" ſua natura morbus inſanabilis exiſtit, ſive tan-
" tum imperfecta medicinæ conditio, idonea et
" efficacia adverſus eum remedia non ſuggerit. Et
" profecto in omnibus morbis, quum jam ad ex-
" trema ventum eſt, et inſtantis mortis indicia
" ſpem nullam curationis relinquunt, aliquid adhuc
" ſolerti medico faciendum ſupereſt: erit enim
" quoddam, in tali miſerrimo et deſperato ſtatu, le-
" nire mala quæ ſummovere nequeat, et ἐυθανασιαν
" ſaltem moribundo moliri, ſiquidem vitam ejus
" neque conſervari poſſit, neque amplius produ-
" cere *."

Anginam Pectoris, de qua tractare decrevimus, ut alii morbi ab affectu cordis pendentes, rariſſimè perfectè ſanatam iri, timendum eſt. Sed non deſperandum; nonnulli enim horum morborum, qui olim naturâ ſuâ ferè inſanabiles exiſtimati fuerunt, nunc ſunt in noſtra poteſtate; ita ut morbo-

A 2 rum,

* Greg. Conſpec. tom. 2. p. 17.

rum, qui jam inſanabiles habentur, numerum indies minutum fore, fas eſt ſperare. Per longum tempus hypotheſi extructa fuit ars medica, ſed res nunc aliter ſe habet; experimentis enim multis nuper docti fuimus, et "plurimis," (ut a doctiſſimo De Haen obſervatum fuit), "adminiculis "jam gaudemus, quæ difficilia, imo quæ impoſ-"ſibilia, ætas remotior crediderit." Antequam exponere ſymptomata ſuſcipiam, opus eſt præfari, nobis tantum in animo eſſe, pauca in ſpatium breve colligere, de hoc morbo antea in lucem edita, at non aliquid novi impertiri de ejus natura vel curatione, quod medici eſt benè exercitati, non tironis.

HISTORIA MORBI.

Primus hujus morbi impetus ſeſe oſtendit, inuſitato quodam anguſtiæ et compreſſionis violentæ in pectore ſenſu, ægro mortem inſtantem minitante; et fere ſemper ſimul reſpiratio difficilis et laborioſa evadit. Senſus hic ſtricturæ ut pluri-

mum

mum in latere ſiniſtro percipitur, muſculi pectoralis majoris tractum ſequens; quanquam in aliis exemplis aliquando eſt ſub ſterno. Dolore, in brachio ſiniſtro, ad diſtantiam duorum vel trium pollicum ſupra ipſum cubitum, concomitatur. Senſus hic ut plurimum primò in pectore incipit, et tunc tranſit ad ſupradictam brachii partem, ibique dolor ſentitur.

At aliquando res ita ſeſe non habent, ſed paulatim a pectore ad ſummum brachii aſcendit, et tunc gradatim ad ulnam deſcendit; * in aliis caſibus dolor in brachio antecedit, et ſenſus ſtricturæ et oppreſſionis ſequitur; ſed in paucis hoc non accidit donec ſenſus ſtricturæ paululum quieverit. Interdum dolor, ad inſertionem pronatoris teretis, ambo brachia afficit. Stricturæ ſenſus aliquando amplitudine variat; aliquando exiguos limites habet, ſed aliis temporibus latius diffunditur, et per totum thoracem ſeſe extendit. Adveniente paroxyſmo, æger, proximè adſtantes, vel quodcunque

manibus

* Med. Obſervat. et Enquir. vol. 5. p. 236.

manibus obviam eſt arripit, ne in terram proſternatur. Senſus languoris ſæpe etiam aliis ſymptomatis concomitatur.

* Paroxyſmi adventui aliquandò præceſſit caloris in pectore ſenſus; et nonnunquam muci reſpirationem impedientis et tuſſim cientis, cujus poſt expectorationem, aliquid levamen expertus eſt æger. Hujus morbi impetus, ægrum ambulantem ſubitò invadunt, et maximè loca excelſiora aſcendentem, et ob violentiam doloris extemplò gradum ſiſtere cogunt, et tum omnia ſymptomata confeſtim levantur. Ambulatione lentâ paroxyſmi nonnunquam evitantur; at ſi gradus accelerentur, extemplò ægro impetum faciunt. Etſi ut plurimum paroxyſmi exercitatione inducuntur, tamen ægrum ſedentem, aut in lecto manentem, aliquando vexant; ſed hoc plerumque in ſtadiis morbi provectioribus accidit. Cum morbus recens eſt, paroxyſmi brevì deſinunt, et cum ob exercitationem occurrunt, ſtatim cum æger gradum ſiſtit, ceſſant;

* Med. Commentaries.

ſant; ſed quando morbus per tempus aliquod perſtiterit, multo diutius remanent, et ſi exercitatione inducti ſint, non, ut olim, ſtando ceſſant. Intervalla inter paroxyſmos incerta ſunt; aliquando ſemel tantum in hebdomada obveniunt, aliquando verò tardius, aliquando citius. In periculoſioribus hujus morbi exemplis, paroxyſmi quàm ſæpiſſimè in eodem die recurrant. Attamen obſervatu dignum eſt, paroxyſmos, morbo incipiente, non numeroſos eſſe, ſed perdurante, multò frequentiores et violentiores fieri. Durante paroxyſmo, et etiam in intervallis, ictus arteriarum nonnunquam omninò regulares ſeſe habent; ſed plerumque per paroxyſmum, et ſtatim poſt eum admodum parvuli tremulique fiunt, ita ut numerari non poſſint. Cum pulſus non irregulares, plerumque debiliores quam in ſanitate ſunt. Intervallo paroxyſmorum, interdum cordis palpitatio occurrit, ſeu motus ejus per exiguum temporis ſpatium interrumpitur. Durante paroxyſmo, ſenſus interni perfecti remanent, et etiam per totum morbi curſum. Ventriculi et inteſti-

norum

norum functiones plerumque naturales remanent, quanquam interdum alvi adstrictio occurrit. Aliquando vexari flatibus videtur ægrotus, et his expulsis levamen accipere.

Plerumque hujus morbi impetus subiti et improvisi sunt, nullis symptomatis prægressis, quibus adventus ejus prævideri possit: paucis exemplis, revera, nonnulla symptomata antecesserunt, sed nulla, unde Anginæ Pectoris magis quam cujusvis alius morbidæ affectionis adventus prædicari potuerit. * Uno exemplo vertigo aliquamdiu accessionem paroxysmorum præcesserat: † alio, dolor levis et in pectore stricturæ sensus per paucos annos perceptus erat quando ulla exercitatione utebatur æger: ‡ tertio, palpitatio infra sternum, cum anxietate, dyspnœâ, plenitudinis sensû, vultu tumido et florido, pulsu inæquali et irregulari, duorum spatio annorum, omni secundâ vel tertia hebdomadâ

* Med. Observ. et Enquir. vol. 5. pag. 233.

† Ibid. ‡ Ibid. vol. 6. p. 10.

niadâ, ante acceſſionem Anginæ Pectoris: quarto, ſemper ante paroxyſmi aggreſſus, extremitates lividæ et frigidæ fuerunt, et in naſo, auribus, et labiis, color fuit idem.

Intervallo paroxyſmorum, æger plerumque ſanitate integerrimâ gaudet; uno verò exemplo, intermiſſione acceſſionum, ſenſatio peculiaris occurrebat. Æger ſtans, vel ſedens, vel ambulans, ſæpè expertus eſt omnes functiones per pauca temporis momenta impediri, quæ poſtea quaſi impetu renovatæ ſunt.* Angina Pectoris juniores non afficit; perrarò ante annum quinquageſimum, in paucis verò exemplis citius evenit. Qui huic morbo maximè obnoxii ſunt, corpus obeſum, collum breve, caput magnum habent; et viri, quam fœminæ illo magis affliguntur: nec affecti eò magis aliis morbis liberi ſunt. In quibuſdam exemplis Podagræ ſymptomata intervallo paroxyſmorum accedebant, unde a quibuſdam creditur Anginam Pectoris hujus morbi ſpeciem eſſe: ſed

* Med. Tranſact. vol. 3.

de hoc ſeriùs. Hic morbus rarò curationem admittit. Mortem plerumqùe præcurrit paroxyſmus longus et violentus. Aliquando acceleratur eventus fatalis undecimo vel duodecimo menſe; ſed pro maximâ parte ad annum quintum vel ſextum, ſæpe ſeptimum, et in aliquibus caſibus, vigeſimum procraſtinatur.

CAUSÆ REMOTÆ.

Hæ nondum ſunt in aprico; licet tamen dicere, illos, qui hoc morbo laborant, valdè irritabiles eſſe. Huic addamus, quod multùm pinguedine opprimuntur, vitam otioſam degunt; hæc omnia irritabilitatis accumulationi favent. Modò obſervatum a nobis fuit, eoſdem Anginâ Pectoris et podagrâ nonnunquam laboràſſe, et hinc à nonnullis creditum eſſe, illum hujus morbi ſpeciem eſſe; ſed huic doctrinæ, me judice, multa objici poſſunt.

Primò, etiamſi non negandum, in uno eodemque corporis habitu, et Anginam Pectoris et podagram

gram ſæpè occurrere, attamen bene notum eſt, eos, qui tali corporis habitu præditi ſunt, multos ad morbos, qui nil cum podagra affine habent, proclives eſſe. *2do*, Quanquam podagræ paroxyſmi aliquando levamen præbent iis qui Anginâ Pectoris laborant, non idcircò ſequitur, eoſdem eſſe morbos; nam ex aliis morbidis affectionibus, quæ cum ea nil commune habent, corpus immune relinquunt. *3tio*, Cum podagræ irregularis ſymptomata occurrunt, brevi, vel poſt longum temporis ſpatium, ſequitur paroxyſmus regularis hujus morbi; ſed morbus, de quo agitur, in quamplurimis exemplis in præſenti eſt per totum vitæ curſum, ſine ullo manifeſto podagræ impetu, aut præcedente aut ſequente. *4to*, In podagra, ventriculus multis debilitatis ſignis afficitur; hoc verò in Angina Pectoris non accidit. *5to*, Pluribus in exemplis, Anginæ Pectoris, ex cadaverum ſectione compertum eſt, in os converti Cordis valvulas aut aortæ, unde morbi natura patet.

Cauſæ variæ ſunt quæ ſingulos paroxyſmos excitant. Exercitatio non ſolum primos paroxyſmos

inducit, ſed et omnes ferè quæ ſequuntur, præcipuè dum æger loca alta ſcandit. Aliqua levi niſu, tuſſiendi nempè, aut alvum exonerandi, aut etiam loquendi, ſæpe inducuntur paroxyſmi; ſed aliàs hi, et etiam motus multò violentiores, ſine incommodo perficiuntur. Animi perturbationes, præcipuè ira, paroxyſmos inducunt; anxietas quoque quam ſæpiſſimè hunc effectum producit. Ventriculi repletio ferè ſemper paroxyſmum excitat. Hæ ſunt cauſæ quæ plerumque acceſſiones hujus morbi inducunt; ſed in ſtadiis provectioribus, ſæpe ſine ullâ cauſâ manifeſtâ adveniunt. Hiſtoriam hujus morbi indagavimus ex auctoribus quibus maxima fides; attamen mirari poſſit quod ex auctore * qui de hoc morbo ſcripſit multa, quæ ab illo dicuntur ſymptoma hujus morbi, non ſilegimus. Me judice, plurima eorum, non ad hunc morbum, ſed potius ad Hyſteriam, vel Dyſpepſiam pertinent; et quanquam in quibuſdam exemplis, cum hoc morbo aſſociantur,

attamen

* Dr Butter.

attamen pro ſymptomatis Anginæ Pectoris non æſtimari debent.

RATIO SYMPTOMATUM.

Anginæ Pectoris cauſa proxima denſâ caligine obvolvitur; ſed originem ducere hunc morbum, ab affectione quadam aut cordis aut vaſorum ejus, perſimile eſt. Hoc apparet ex ſede doloris, ſtatu pulsûs, durantibus paroxyſmis, et ex eo, quod hi exercitatione aliiſque cauſis quæ cor et arterias afficiunt, inducuntur. Ex ſectionibus apparuit, plurimis in exemplis, vitium extitiſſe organicum cordis ipſius, valvularum ejus, aut aortæ. In quibuſdam, valvulæ ſemilunares et aorta incipiens, in aliis valvulæ mitrales, et in paucis arteriæ coronariæ in os converſæ fuerunt.

In nonnullis pericardium multùm pinguedine onuſtum; in aliis multum denſatum, et in aliquibus cor non fuit magnitudinis ad illud implendum idoneæ. In tali aberratione a ſtatu naturali, morbidæ affectiones precavari non poſſunt; et nonnè

hoc in modo effectus ejus mechanicè exponere liceat? Ut valeat aorta ſanguinem e corde ejectum recipere, dilatari neceſſe eſt, quod fieri non facilè poſſit, ſi quævis pars in os converteretur: hinc ſanguis in ventriculo reſtet, et ingreſſum ſanguinis ex auricula ſiniſtra prohibet, unde per tempus aliquod circuitus moratur. Circulationi, cor, ex conatibus ſuis repetitis et vehementioribus, tandem reſiſtentiam ſuperat, et ſanguinem per aortam propellit. Ubi valvulæ in os convertuntur, ſimiles effectus edunt. Acceſſus paroxyſmorum, exercitante ægroto, et quiete manente, ceſſatio eorum, eodem modo poteſt exponi. Ægro ambulante, vel quovis modo ſe exercente, ſanguis velocius quam antea ad cor fertur; ſano ſtatu, ventriculi contractio, hanc ſanguinis auctam quantitatem facilè in aortam propellit, nunc verò egreſſui ejus impedimentum valvularum oſſificatio ſuppeditat, non ſine magno niſu ſuperandum. Quando vero æger gradum ſiſtitit, ſanguinis minuitur quantitas in cor definito tempore miſſa, et ventriculi vis reſiſtentiam ſanguinis fluxui exſuperat; ſubinde cito

recedit

recedit paroxyſmus. Sanguine in pulmonibus retardato, ſenſus anxietatis et oppreſſionis producitur. Arteriarum pulſus cum cordis motu, ceſſant. Brachii verò dolor explicatu multo difficilior eſt; compreſſioni nervorum tribui vix poteſt, nervorum enim compreſſio paralyſin ſemper inducit, et præterea ſi hæc cauſa fuerit, non pars tantum, ſed totum brachium dolore affectum foret. Poteſt nobis objici, cur arteriæ vel valvulæ oſſeæ, effectus conſtantes non edunt? Quanquam non eſt in animo rationem reddere, cur hoc non accidat, tamen benè cognitum eſt alios morbos, qui paroxyſmis infeſtant, etiam originem habere a cauſis fixis. Epilepſia, oſſeis et aliis tumoribus cerebrum comprimentibus, ſæpe oritur. Aſthmatis paroxyſmi aliquando pro cauſa, tumores, qui ſemper præſentes ſunt, agnoſcunt; attamen res valdè mirabilior accidit, (ut utar verbis Profeſſoris GREGORY), "quodque interdum corpus vix afficit omninò, "idem interdum vehementiſſime afficiat, non ſine "vitæ diſcrimine."

Quamvis inducti fuimus ſymptomata ſupra tra-

dita læsioni organicæ tribuere, tamen confiteri necesse est, symptomata ab his dissimilia, ex eadem causa in aliquibus exemplis orta esse, ut ab cadaverum sectionibus, a Morgagni et aliis memoratis, colligi potest. In plerisque horum aderat palpitatio, oppressionis in pectore sensus, et respirationis difficultas, quæ continuo vexabant. Quænam verò causa fuit diversitatis inter symptomata, non liquet; et non in animo est hypotheses vanas proferre.

Sed quanquam in exemplis Anginæ Pectoris ubi *ossificatio* fuit inventa, explicationem nunc traditam admittere possumus, quid dicendum de iis, ubi nil morbidum inventum fuit? Spasmus cordis a quibusdam pro causâ agnoscitur, et fortasse sic res se habent, præcipue in his exemplis ubi æger remediis antispasmodicis levatur, et curatio sic perficitur, quanquam mors sæpe supervenit, ubi ex sectione nulla morbida affectio inventa fuit. Inflammationi mediastini a * nonnullis tribuitur, quia

* Dr Haygarth Med. Transf.

quia hæc pars poſt mortem inflammatione infecta inventa fuit in uno homine, ubi credebatur hunc morbum adfuiſſe. Attamen, ſi ab viro eruditiſſimo, qui hoc in lucem protulit, diſſentire liceret, non exemplum fuit hujus morbi, quia deerat brachii dolor; præterea ſymptomata non ſimilia fuerunt his, quæ Anginæ Pectoris ſuperveniunt.

Creditur, hunc morbum primò accuratè deſcripſiſſe Doctorem HEBERDEN; ſed, ut nobis apparet, ill. MORGAGNI hanc morbidam affectionem olim deſcripſiſſe, quanquam non ſub nomine eodem. Ex morbi hiſtoria liquet, quod ſymptomata, quibus præcipue dignoſcitur, ſunt, *ſtricturæ ſenſus* mortem minitans, et *brachii dolor*. In exemplis ſequentibus ex hoc auctore excerptis, hæc ſymptomata clarè apparent; in primo quidem brachii doloris non fit mentio, ſed alia ſymptomata morbum planè oſtendunt.

I. " Fœmina (ætatis 64.) de cordis palpitatione,
" interdum, ſed de ſpiritus difficultate, quam non
" niſi erecta cervice ducere poterat, ſemper que-
" rebatur; multò autem magis de tanta *ad cor an-*

 " *guſtia*

" *gustia atque anxietate*, ut sæpius quamprimum " moritura videretur. Erant qui pericardio hy- " dropicam credebant. Huic pulsus nunquam in- " termittentes: venæ autem amplæ erant. Mor- " tua est, cum ad anatomen in publico absolven- " dam muliebra quærerentur paulo ante medium " Martium anno 1731. Thorace et ventre aper- " tis, aliqua utrobique inventa est aquæ copia, " nec tamen hydrops pericardii. Arteriæ magnæ " valvulæ erant induratæ; imo una ossea. Ipse " autem arteriæ truncus interiore facie passim o- " stendebat aliquid aut ossei aut ad osseam natu- " ram vergens, ut ne ea quidem pars, quæ ad " ventrem pertinebat, a me, post muliebrium o- " stensionem dissecta, aliter se haberet *.

II. " Mater familias duos et quadraginta annos " nata, diu valetudinaria, diuque obnoxia vixerat " paroxysmo cuidam, ad hunc modum se haben- " ti. A concitatis corporis motibus ingruebat " molestus *quidam angor* intra superiorem thoracis

sinistram

* Morgagni Epist. xxiii.

" finiſtram partem, cum *ſpirandi difficultate*, et *ſi-*
" *niſtri brachii ſtupore:* quæ omnia, ubi motus
" illi ceſſarent, facilè remittebant. Ea igitur mu-
" lier, cum, circa medium Octobrem anni 1707,
" Venetiis in continentem trajecta rhedâ vehetur,
" lætoque eſſet animo, ecce tibi idem paroxyſmus,
" quo correpta, et mori ſe aiens, ibi repentè
" mortua eſt*."

RATIO MEDENDI.

Dolendum eſt, in morbo, ubi ſymptomata tam moleſta et lethalia ſunt, methodum medendi non meliùs intellectum eſſe; nam quanquam paucis in exemplis curatio perficitur, tamen ut plurimum morbus inſanabilis evadit. Ex ſectionibus eorum, qui hoc morbo perierunt, maxime timendum eſt, quod in quamplurimis exemplis, ex naturâ ſuâ, ferè immedicabilis eſt hic morbus. Progreſſui ſiſtere oſſificationis nullum eſt remedium, et ſi in noſ-

* Morgagni Epiſt. xxvi.

trâ poteſtate eſſet, inutile foret; nam medicamenta quæ in ſuam priſtinam naturam partes redigerent, effectum nocivum in cæteras corporis partes ederent. Indicationes medendi ſunt duæ; primò, nempè, paroxyſmos allevare, vel adventus eorum prohibere; ſecundò, talem ſyſtematis ſtatum inducere, ut reditus eorum ex toto prohibeantur. *Opium*, ante paroxyſmi adventus adhibitum, in omnibus exemplis levamen præbuiſſe videtur. Cum paroxyſmi nocte adveniunt, guttæ quindecim vel viginti tincturæ opii hora decubitûs, ſæpe noctem quietam parant. *Vinum antimoniale* ſolum, vel cum opio conjunctum, aliquando levamen præbet. Vinum nonnunquam adventus paroxyſmorum prohibet, ſed opium melius. *Oleum ſuccini* aliquando per temporis aliquod bonos edit effectus. *Gummi Fœtida* etiam, præcipue *Aſafœtida*, nonnunquam acceſſiones avertunt. Hæc ſunt medicamenta quæ potiſſimè paroxyſmos levant, aut adventus eorum prohibent. Cum ulla ſubveniunt ſigna adventûs paroxyſmorum, aut cum nocte ſolent recurrere, pro re natâ, aut hora ſomni, hæc medicamenta adminiſtrari

ministrari debent. Quanquam hæc remedia fugax tantum levamen præbere videntur, fieri tamen potest, ut perfectam sanationem præstent; est enim res magni momenti in his morbis, qui cum paroxysmis recurrunt, accessionem paroxysmorum etiam per tempus breve inhibere, ut eo modo habitus, unde ex maxima parte pendet morbus, interrumpatur.

Quod indicationem secundam spectat, remedia sequentia exhiberi debent, quia aliquando auxilium præbuisse videntur. *Ferri* præparata, quibusdam in exemplis, cum fructu usurpata fuerunt. *Zincum vitriolatum* bonos quoque præstitit effectus. Hujus ope, in uno exemplo, morbus ex toto summovebatur. Dosis erat granum unum mane et vesperi, et postea ad grana duo cum semisse aucta fuit. *Cortex cinchonæ* aliquando præstantissimos effectus edidit. In exemplo sequenti, a Doctore Willan Londini nobis tradito, cum tinctura guaiaci conjunctus, vesicatorio permanente simul adhibito, curationem perfecit.

" Mr B. æt. 52, in walking is often seized on

" a

" a fudden with a violent pain and ftricture of the
" cheft, accompanied with fhort, difficult refpi-
" ration and faintnefs, fo that he would fall down
" if he did not feize faft hold of fomething near
" him; when this affection abates, which it does
" within ten minutes, a difagreeable pain enfues
" in the middle of the left arm, and continues
" for fome time afterward. He has been thus
" affected for nearly two months, and has the fit
" every day two or three times, in walking acrofs
" the fields from Iflington to his houfe in Clerk-
" enwell," (about a mile and a half). " He is a
" watchmaker, and of courfe fedentary; has ge-
" nerally enjoyed a good ftate of health. At pre-
" fent he refts well, and has a moderate appetite,
" but feels weaker than ufual. Pulfe rather flow,
" and not regular as to the force of the pulfa-
" tions. He took camphor, volatile alkali, and
" fmall dofes of tincture of opium, till the 13th
" of Auguft, without experiencing much benefit;
" began then to take zincum vitriolatum, two
" grains thrice a-day, and the volatile alkali joined

" with

"with paregoric elixir occafionally, and continued
"it till the 16th of September; at that time he
"found the fits attended with lefs dyfpnœa, faint-
"nefs, and fenfe of ftricture, or pain of cheft;
"but the pain in his left arm was much more
"fevere than formerly, at the termination of the
"fit, which was always brought on by walking
"quick. A perpetual blifter was made at the
"fcrobiculum cordis, and he began to take a de-
"coction of bark, with a drachm of volat. tinct.
"guaiac. thrice a-day. By thefe means, and by
"changing his plan of life, fitting lefs, and ufing
"more regular exercife, the diforder left him,
"and has not fince returned."

Fonticuli aliquando bonos effectus præbent. In uno exemplo, ope eorum æger brevì convaluit, cum magni, et in utroque femore infiti fuerunt *. Regio calida nonnunquam multum profuit. In uno exemplo, poftquam omnia medicamenta incaffum tentata fuerant a Doctore ADAIR CRAW-

FORD,

* Med. Obfervat. et Enquir. vol. 6.

FORD, ille peregrinationem ad Neapolin hortatus eſt, ubi, ſine ullo alio remedio, ægrotus brevì morbo liberatus fuit. *Arſenicum* etiam videtur præſtantiſſimos edere effectûs. In * uno exemplo, quod ſummam fidem meretur, hujus adminiſtratione ſanatio perfecta eſt. Doſis fuit, † ſolutionis Doctoris FOWLER guttæ ſex, et poſtea ad guttas tredecim aucta fuit.

Per totum hujus morbi curſum æger victu tenui uti debet, ſed non multum cibi, uno tempore, in ventriculum ſumi licet, hinc enim paroxyſmum inducendi periculum. Caveat etiam a nimio motu, Venere, ira, liquoribus ſpirituoſis, et ab omni quod ſanguinis motum adaugeret ac perturbaret.

---

* Med. Comment. for 1791.

† Pro ſolutionis formula, vide Fowler's Reports on Arſenic.

F I N I S.